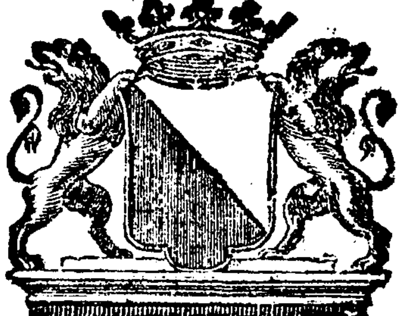
A°. 1826. N°. 61.

UTRECHTSCHE COURANT.

Maandag den 22. Mei.

T U R K IJ E N.

KONSTANTINOPEL *den* 22. *April.* Met verlangen ziet men den 16. Mei te gemoet, met welken dag de termijn ter beantwoording des Russischen *ultimatum* eindigt; tot dien tijd zal het eene gerucht het andere verdringen. De Franken meenen dat de Russische vorderingen zullen ingewilligd worden en wel op stellig aanraden van eene der bevriende of verbondene Mogendheden, en willen reeds weten, dat de Servische gedeputeerden eerstdaags ontslagen, en, met inwilliging van hunne bezwaren, naar huis zullen keeren. De Grieken daarentegen wenschen en hopen het tegenovergestelde, ten einde hunne geloofsgenooten mogten gered worden. Dit is intusschen zeker dat de pogingen en voorslagen van den heer *Stratford Canning* ten gunste der Grieken, geen ingang gevonden hebben, en dat de Reis-Effendi nog geen schriftelijk antwoord, maar wel mondelinge ontwijkende verklaringen gegeven heeft. Intusschen heeft de heer *van Minziaki*, vermoedelijk tengevolge van die verklaringen, alle Russische onderdanen tegen morgen in zijn consulaat-gebouw opgeroepen; hij zal hun raden hunne zaken in orde te brengen, om des noods met hem Konstantinopel te kunnen verlaten.

SMIRNA *den* 4. *April.* Sir *Hudson Lowe* is sedert den aanval van den Franschman *Perry* tegen zijn persoon, aan boord van eene Engelsche brik naar Alexandrie vertrokken, om zich over de Roode Zee naar Oost-Indien te begeven. *Perry* zit op requisitie van den Engelschen consul en van den Commodore *Hamilton* in de gevangenis. — Brieven uit Napoli verzekeren dat Carysto werkelijk door de Grieken veroverd is.

BUCHAREST *den* 1. *Mei.* Onze Seraskier heeft 200,000 kiloks granen aan den *Seraskier van Silistria* ter proviandering van de Turksche vestingen aan den Donau, afgeleverd. In Jassij zijn eenige Bojaren gevangen gezet.

De Russische post van Konstantinopel van den 22. April, is alhier aangekomen, doch deelt niets van belang mede.

R U S L A N D.

ODESSA *den* 2. *Mei.* Volgens de laatste berigten uit Konstantinopel van den 24. April, hielden de Turksche ministers dagelijks vergaderingen, doch er had nog geenen buitengewonen grooten Divan plaats gehad. Men kan hieruit besluiten dat er van de zijde der Porte nog geen bepaald besluit genomen is nopens het antwoord aan den heer *van Minziaky* te geven. Uit de mondelinge verzekeringen van den Reis Effendi, is veel meer te vermoeden, dat de Porte haar schriftelijk antwoord eerst in de laatste dagen van den bepaalden termijn, welke met den 17. Mei eindigt, zal geven. Misschien is het bij de tegenwoordige omstandigheden eene nadeelige zaak voor de Porte, dat de Engelsche minister, welke zij voorheen onder hare vrienden telde, thans weinig invloed heeft, dewijl hij met zijne onderhandelingen ten gunste der Grieken tot heden niets heeft kunnen uitrigten, en zelfs niet den Reis Effendi in woordenwisseling is geweest nopens het gedrag van den lord opper-commissaris der Iönische eilanden, ten opzigte van Missolunghi.

I T A L I E.

TRIESTE *den* 7. *Mei.* Een schip hetwelk in 36 dagen uit Alexandria alhier is aangekomen, meldt dat eene Grieksche afdeeling in den loop van de maand Maart te Hijdra is uitgeloopen, eene landing nabij Bairut, in Sijrie, heeft gedaan, en aldaar eenen buit van drie millioenen piasters heeft gemaakt. (Volgens berigten uit Konstantinopel, was de stad Bairut door de Grieken overrompeld en geplunderd geworden.) De Grieken wilden eene dergelijke onderneming tegen Cijpres doen; doch tegenwinden hadden zulks nog verhinderd. De schrik verspreide zich intusschen tot in Egijpte.

TRIESTE *den* 8. *Mei.* Een kapitein in 24 uren van Maina aangekomen, verhaalt dat hij, op zijnen togt van Chiarenza naar Zante, een Grieksch eskader van 18 schepen heeft ontmoet, waarvan een hem gevisiteerd had, zonder hem echter te molesteren. Op eenen grooten afstand bemerkte hij de Egijptische vloot, in twee divisien verdeeld. Voor elf dagen had die kapitein Bucintro verlaten, alwaar hij kapitein *Tomanovich* ontmoet had, die van Patras kwam, hebbende 3 dagen reis. Op den dag van zijn vertrek, bevond hij zich tusschen de beide eskaders, welke pogingen deden om handgemeen te raken; men had van weerszijden branders afgezonden, doch zonder gevolg.

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den* 18. *Mei.* Sir *Frederik Adams* is in den avond van den 15. dezer, van hier naar Londen vertrokken.

De burggraaf *de Chateaubriand* is den 10. dezer te Lausanne aangekomen; in die stad zal hij zich met de uitgave van zijne werken bezig houden.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL *den* 19. *Mei.* In den nacht van den 17. op den 18. dezer, is alhier een Engelsch kabinets-koerier gepasseerd, komende van Konstantinopel en zich met haast naar Londen begevende.

De Russische minister aan ons hof is eergisteren van hier naar 's Gravenhage vertrokken.

De zaak der Grieken verwekt alhier meer en meer deelneming; niet alleen worden in de meeste steden, als Doornik, Maastricht, Gent, enz. concerten ten hunne behoeve gegeven, maar zelfs de dorpen haasten zich om inzamelingen te doen. Te Anderlecht wordt ten hunne behoeve een concert gegeven, en te Lessines is eene inschrijving geopend.

UTRECHT *den* 21. *Mei.* Hoe onaangenaam het is eene bedroevende tijding mede te deelen, zoo is men daartoe echter genoodzaakt, en alhoewel men die mededeeling al eenige dagen uitstelt in de hoop dat die treurige tijding zich niet mogt bevestigen, zoo moet men daartoe eindelijk overgaan indien die mare door nadere en omstandige berigten wordt bevestigd. Aldus is het met de tijding van Missolunghi's ondergang gelegen, welke door ons reeds den 17. dezer was ontvangen, doch niet is medegedeeld, te meer niet, om dat die tijding te voren reeds door de Fransche dagbladen was vermeld en daarna onwaar was bevonden; thans schijnt die tijding maar al te waar, en het heldhaftige Missolunghi is niet meer! In den nacht van Vrijdag op Zaturdag, den 12. en 13. dezer, is te Parijs een buitengewoon koerier aangekomen, welke door den gouverneur *ad interim* van de Iönische eilanden, den heer *Ponsonby*, aan lord *Canning* is afgezonden; deze koerier heeft twee depeches te Parijs afgegeven, ééne aan den Engelschen ambassadeur lord *Granville* en de andere aan sir *Frederik Adams*, waarin verslag van deze ongelukkige gebeurtenis wordt gegeven. Beide Engelsche staatslieden hebben met innige droefheid hiervan mededeeling gedaan, en overal zullen de dappere verdedigers van Missolunghi betreurd worden, vooral als men het ongelukkig lot van deze helden verneemt. — Uit de berigten blijkt, dat die plaats tien en een halve maand is belegerd geworden, door een talrijk Turksch-Egijptisch leger, aangevoerd door den wreedaardigen *Ibrahim*, en eenige verachtelijke Fransche renegaten. Nimmer zoude die plaats door het zwaard of het geschut der barbaren zijn veroverd geworden, want de geschiedenis levert weinige voorbeelden van dapperheid op, welke deze helden bij de aanhoudende aanvallen der Egijptenaren aan den dag hebben gelegd; er moest dus eene andere oorzaak zijn waardoor Missolunghi viel, en deze was de *honger*, — waar tegen geen heldenmoed bestand is. Hadden de dappere Sulioten slechts voedsel gehad, zij verdedigden zich nog op dit oogenblik, en trokken nog elks verwondering tot zich. De barbaren hadden hun allen toevoer afgesneden, en de kleine Grieksche schepen waren niet in staat de groote Turksche vaartuigen te verjagen en Missolunghi op nieuw te provianderen. Dagelijks zagen deze helden naar redding uit, en deze niet komende opdagen, moesten zij den hongersdood of den heldendood kiezen; de laatste was hunne keus en alle zijn zij als slagtoffers voor het vaderland en den Christelijken godsdienst gevallen. — Het is waar de zaak der Grieken is met den val van Missolunghi niet geheel verloren, de steden Napoli di Romania, Korinthe, Monembasie enz. zijn nog in hunne handen; doch *Ibrahim's* bloeddorstige legers zullen ook deze steden bestoken en verwoesten. De hulp moet dus van Rusland komen, en wel spoedig wil Griekenland behouden blijven; de andere Mogendheden pogen wel iets ten gunste der Grieken te bewerken, doch zulks zal zonder gevolgen zijn. Zie hier wat een Fransch dagblad er van zegt: „Kan men iets van de staatkunde der kabinetten van Europa ten gunste der Grieken verwachten? Men zegt dat men met de Porte in onderhandeling is getreden; en wezenlijk is men gunstiger jegens die Christenen gezind; doch terwijl men in onderhandeling is, laat men de bloedtooneelen voortduren; men onderhandelt, doch alvorens men het eens zal wezen, zullen er geen Grieken meer te redden zijn. In de geheele uitgestrektheid van Albanie tot aan Morea, is geene stad, geen dorp meer in wezen, alleen vindt men in die streken eenige ongelukkige Christenen in het gebergte omdwalen, die van honger en ellende moeten omkomen. Morea, welks bevolking voor een groot jaar een millioen bedroeg, telt thans geen 300,000 inwoners meer. Missolunghi was het bolwerk, dat de woeste Arabieren en Albanezen tegenhield, welke nu alle in Morea zullen dringen en aldaar voortgaan de Christenen uitteroeijen. Indien de onderhandelingen zich dus alleen blijven bepalen in het overgeven van nota's, zonder magt te gebruiken, zal Griekenland spoedig uitgemoord zijn; en wanneer geen Christen, geen man meer zal over zijn, wiens hart voor vaderland en deugd klopt, in die streek welke aan de wereld geleerd heeft wat het Christendom, wat deugd en wat vaderland is; dan zal de Groote Heer aan de kabinetten van Europa vragen, waar zijn dan de Grieken wiers onafhankelijkheid gij wilt verzekeren?"

Wij hopen dat het zoo ver niet zal komen, en dat het bloedbad van Missolunghi, gevoegd bij de moordtooneelen van Scio en Ipsara, de harten der koele staatsmannen zal treffen en er spoedig hulp voor de ongelukkigen zal opdagen.

Deze droevige gebeurtenis wordt uit Korfu, onder dagteekening van den 26 April, aldus medegedeeld:

„Negentien dagen waren er verloopen sedert de verdedigers van Missolunghi zich zonder brood bevonden. Na de honden verslonden en het vleesch hunner vijanden gegeten te hebben, besloten zij om zich uit de afgrijselijke positie te redden in welke zij zich bevonden. De Christenen telden hunne bevolking, en den 22., na een laatste vaarwel aan de graven hunner broeders gezegd en een gedeelte hunner wallen te hebben doen springen, begaven zij zich voorwaarts in de vlakte, in de hoop om in het gebergte van Aracynthe te ontvlugten. De Turken hun voornemen vermoed hebbende wachteden hen op. Die ongelukkigen alstoen van alle kanten omsingeld en door het geschut vernield wordende, trachteden op Missolunghi terug te trekken waar de vijand intusschen binnengerukt was. Elk slechts zijnen wanhoop raadplegende verdedigde zich zoo goed hij kon, terwijl het vuur niet dan met den laatsten der strijdenden ophield. Men is te weten gekomen dat de wreede *Ibrahim* 300 vrouwen en jonge dochters heeft gespaard om aan den Sultan en deszelfs vader *Mehemed-Ali* ten geschenke te worden gegeven. De jonge kinderen zijn in zee geworpen. Eene Oostenrijksche paketboot is naar Egijpte afgezonden om de overwinning der halve maan aan te kondigen."

In een brief uit Venetien, van den 5. dezer, leest men voorts over die gebeurtenis het volgende:

„Missolunghi is niet meer. Een zoo even in onze haven ten anker gekomen schip brengt die bedroevende tijding mede. De bijzonderheden welke men door hetzelve heeft vernomen en in de stad rondloopen, doen elk ijzen. Het was den 23. April dat het garnizoen van de ongelukkige stad, na deszelfs laatste hulpbronnen en zelfs tot levende dieren verslonden te hebben, een wanhopend besluit nam, schier ongelooflijk door deszelfs schrikbarende gevolgen. Indien men het verhaal van den bedoelden kapitein gelooven mag, bragten de Missolunghiërs met eigen hand alle de levendige wezens om welke buiten staat waren om de wapenen te kunnen dragen. Na deze opoffering, zonder twijfel de verschrikkelijkste tot welke immer besloten is, poogde het garnizoen

Zie verder den kant van deze Blade.

met den degen in de hand zich dwars door het kamp der Turken eenen doortogt te banen, om zich bij *Fabvier* en *Goura* te gaan voegen, ten einde vervolgens terug te komen en in het vijandelijk bloed, dat hunner naastbestaanden, te wreeken. Vergeefsche hoop! De Missolunghiërs trekken uit hunne muren, maar weldra door den vijandelijken drom overmand, komen zij in de stad terug, alwaar de Arabieren hen met den degen in den rug vervolgen. Zich verschanst hebbende, in een te voren daartoe gereed gemaakt kwartier der stad, begonnen de Grieken zich te verdedigen; maar weldra sprong eene mijn, eene verschrikkelijke uitbarsting verkondigt de Muselmannen, dat Missolunghi niet meer bestaat, en dat het overschot van deszelfs verdedigers onder hare puinhopen begraven is."

Van alle kanten wordt Missolunghi's ongelukkig lot bevestigd; uit Londen deelt men in dato den 17. Mei, dit berigt op de volgende wijze mede:

„Maandag ochtend zijn aan het bureau van Kolonien depeches ontvangen van den generaal-majoor *Ponsonby*, die bij afwezigheid van sir *Frederik Adams*, den post waarneemt van lord-opper-commissaris der Iönische Eilanden, welke melden, dat het lot van Missolunghi des nachts tusschen den 22. en 23. April beslist is. Het schijnt, dat het garnizoen, wanhopend geworden zijnde, door het dringend gebrek aan levensmiddelen en door het mislukken van de poging der Grieksche vloot onder *Miauli* om onderstand in de vesting te werpen, besloten had de plaats te verlaten. Diensvolgens werd er door 800 man, onder twee aanvoerders, een uitval gedaan, in de hoop, om eene der batterijen op het strand te vermeesteren, welke door een sterk korps Arabieren verdedigd werd, te gelijker tijd staken zij een gedeelte van de stad in den brand, met oogmerk om de aandacht der belegeraars van hunne onderneming af te trekken.

„Zij hoopten door dezen aanval een weg te kunnen banen voor het overschot van het garnizoen; doch de Turken hadden dit plan voorzien en hunne posten zoo zeer versterkt, dat, na te vergeefs beproefd te hebben om zich een doortogt te bezorgen door het innemen der batterij, het korps, door de twee kapiteinen geleid, uit een geraakte en zich zelve door de vlugt naar de bergen poogde te redden.

„De Turken drongen daarop de stad binnen en hieuwen allen, die tegenweer boden, ter neder of maakten hen gevangen. Het verlies der Turken bij die gelegenheid wordt niet opgegeven; doch men kan nagaan hoe bloedig het gevecht geweest is, daar, hoezeer er tusschen de twee en drie duizend Grieken in de stad en aan den voet van den berg omgekomen zijn, slechts honderd vijftig levend in handen hunner vijanden zijn gevallen. Men zegt, dat een aanzienlijk getal vrouwen en kinderen zich zelven het leven hebben benomen of verdronken zijn; doch volgens opgaaf zouden er meer dan drie duizend gevangen zijn.

„Het alarm, door het verspreiden der troepen, die den uitval deden, veroorzaakt, vloog spoedig over tot diegenen, welke hen op deze gevaarlijke onderneming moesten volgen; zij verlieten toen hunne posten en namen in kleine getallen de wijk in de plaatsen in de nabijheid der stad, die het meest geschikt schenen om verdedigd te worden, en te midden dezer verwarring, stroomden de Turksche troepen van de land- en zeezijde de vesting in en namen bezit van de fortificatiën, die zij, tot een teeken van overwinning, in den brand staken."

Ook over Trieste heeft men de bevestiging; zie hier wat men van daar in dato den 9. Mei schrijft:

„Brieven uit Korfu van den 25. April melden, dat Missolunghi den 23. in de magt der Turken is gevallen. De Engelsche brik *Chanticler* was den 23. te Korfu aangekomen, en had verklaard, dat de val van Missolunghi onvermijdelijk was; dientengevolge was de generaal *Ponsonby* dadelijk aan boord van het fregat *de Nayade* gegaan, om zich naar Missolunghi te begeven, en zoo mogelijk, iets ten gunste der menschheid te doen."

Naar alle waarschijnlijkheid is de generaal *Ponsonby* te laat voor Missolunghi verscheneu, om iets ten gunste dier ongelukkige bewoners te kunnen verrigten.

Missolunghi ligt in Livadie, tusschen Anatolie en Lepanto, en was van tijd tot tijd door vlugtelingen uit Albanie, die door de benden van *Chourchid*-Pacha, *Reschid*-Pacha en *Omer*-Pacha vervolgd werden, in bevolking toegenomen. De ver-

Zie verder den kant van de tweede Bladz.

eeuwigde helden *Konstantyn* en *Notaro Bozzaris*, hadden met hunne Sulioten de bezetting versterkt; de generaal *Normann* had met het overschot van zijn Duitsch-legioen er zich bijgevoegd; lord *Byron*, *Maurocordato* en *Fabvier*, hadden er vestingwerken doen aanleggen. Aldus was Missolunghi eene stad van 11 à 12000 inwoners geworden, en had een garnizoen van 7000 man, en dit zwak leger heeft gedurende twee jaren de talrijke legers uit Romelie, Albanie en Egypte, niet alleen tegenstand geboden, maar verscheiden legers vernield. Missolunghi is het graf van vele duizenden Turken, Albanezen, Arabieren en Egyptenaren geworden, en zal door hare moedige verdediging in de geschiedenis vereeuwigd blijven.

Hoe bedroevend het lot van Missolunghi ook mogt wezen, zoo is het echter mogelijk, dat de tijding daarvan, welke den 30. April in Konstantinopel kan bekend zijn, zoodanig den hoogmoed van den Divan en der Janitsaren kan aanblazen, dat het antwoord der Porte op het Russische *ultimatum* weigerend zal wezen, en ten dien opzigte kan Missolunghi's ongeluk gelukkige gevolgen hebben. Indien het Turksch gemeen, in deszelfs dolle blijdschap over de bemagtiging van Missolunghi, den heer *van Minziaki* mogt beledigen; indien de bedreigingen, welke tegen den heer *Stroganoff* gedaan zijn, herhaald worden; indien men de oude Turksche gewoonte vernieuwde, om den Russischen ambassadeur in de Zeven-torens optesluiten, even als in 1789, de heer *van Bulgakof* gedaan werd, alsdan zou het nationaal gevoel van Rusland ontvlammen, en alle hindernissen, welke de Europesche diplomatie in den weg stelt, verbreken!

U T R E C H T.

BURGERLIJKEN STAND.

Bij den Burgerlijken Stand zijn van den 14. tot den 21. Mei 1826, ingeschreven:

Gehuwden 15 paar, geborenen 31, overledenen 18.

Middenprijzen der navolgende artikelen ter Utrechtsche Markt, op den 20. Mei 1826.

Witte Tarwe, *f* 5-50; roode dito, *f* 5-50 c.; Rogge; *f* 4-37½; Zomergarst, *f* 2-75 c.; Wintergarst, *f* 3-00 c.; Boekweit, *f* 4-75 c.; Haver, *f* 2-50 c.; Witte Bonen, *f* 00-00 c.; Witte Erwten, *f* 0-00 c.; Groene dito, *f* 5-00 c.; Graauwe dito, *f* 0-00 c.; Wei-Boter, 42½ c.; Gras-Boter, 52½ c.; het Ned. pond, Kaas, *f* 30-00 per 100 dito ponden; Aardappelen, *f* 1-85 c., per Ned. Mud; Rundvleesch, 35 c.; Kalfsvleesch, 42½ c.; Schapen- of Lamsvleesch, 25 c.; Varkensvleesch, 30 c., per Ned. pond.

E F F E C T E N.

Int. pCt.	AMSTERDAM *den* 20. *Mei* 1826.	Prijs
2½	Holland, Werkelijke Schuld	50¾ à 51¼
	——— Restanten	¼ à 11/16
	——— Kansb.	16½ à 16¾
4½	——— Amortisatie Synd.	91¾ à 92¼
4½	——— Handel Maatschappij	80¾ à 81
2½	——— Nieuwe Synd. Losrenten.	83¾ à 84
5	Frankrijk, Tiers Consolidés	
	——— 3 pCt.	63¾ à 64¼
	——— Cert. in Parijs	59 à 59½
3	Engeland Geconsolideerde	78¼ à 78¾
5	Rusland, bij *Hope en Comp.*	93½ à 94
6	——— Inschr. op het Grootb.	46¼ à 46½
	——— dito Certificaten	46¼ à 46¾
3	——— Idem in Hamburg	69 à 69½
5	——— dito te Londen	70 à 70½
	Denemarken, te Londen, 1825,	54 à 54½
5½	Spanje, bij *Hope* en *Comp.*	25¼ à 26
	——— 1822.	7¾ à 8¼
5	Weener Bank, bij *Goll en Comp.*	
4	——— dito.	
2½	——— Certificaten.	38½ à 39
5	——— Metaliek.	82 à 82½
2½	——— dito.	
5	——— Neg. 1823 in Engeland.	81½ à 82
3	——— Bankactien.	1220 à 1230
5	——— Aand. *f* 100 *Rotschild.*	149 à 151
4	——— dito *f* 250 bij dito.	332 à 335
5	Nieuwe dito in Napels.	67 à 67¼
	——— dito in Londen	70¼ à 70¾

*** Ondertrouwd

J. VAN BEEST, *junior*, van *Utrecht*

en

L. P. DE VOOGD.

Dordrecht den 18. Mei 1826.

*** Getrouwd

C. W. H. HUIJDECOPER

en

Jonkvrouwe H. S. ALEWIJN.

Amsterdam den 18. Mei 1826.

*** Voor weinige dagen gaf ik aan mijne vrienden en bekenden het treurig berigt van het overlijden mijns waardigen Echtgenoots, thans moet ik hun kennis geven van het afsterven mijner hartelijk geliefde Dochter, HENRIETTE; zij stierf in den ouderdom van 16 jaren, aan eene uitterende ziekte. Mijne en mijner kinderen droefheid is daardoor ten top gerezen; de godsdienst alleen kan ons in deze zoo diep treffende verliezen, troosten.

Wed. L. AMELUNG,
geb. HENNING.

Utrecht den 18. Mei 1826.

*** Heden overleed alhier Mejufvrouw HESTER WILHELMINA CALLENBURG BAARTMANS, in den ouderdom van ruim 87 jaren.

Utrecht den 20. Mei 1826.

*** Heden overleed mijn waarde Echtgenoot, JAN GEORGE LIERA, in den ouderdom van circa 78 jaren.

G. SMIT,
Wed. J. G. LIERA.

Utrecht den 20. Mei 1826.

UTRECHTSCHE SCHOUWBURG.

*** Met permissie zullen de Koninklijke Nederduitsche Tooneelisten van Zuid-Holland, onder directie van HOEDT en BINGLEY, vergezeld van den Heer ANDRIES SNOEK, eersten Acteur van den Amsterdamschen Stads Schouwburg, voor eene *eerste Buitengewone Voorstelling*, de eer hebben te vertoonen: op Donderdag den 25. Mei 1826, SYLLA, OF DE BEVRIJDING VAN ROME, Treurspel, in vijf bedrijven, naar het Fransch van *E. Jouy*, door *A. L. Barbaz*; versierd met deszelfs costumes. Nooit alhier vertoond. De Rol van *SYLLA* zal door den Heer A. SNOEK worden vervuld. Na hetzelve: DE TURKSCHE GEZANT, OF DE JONGE JUFVROUWEN KOSTSCHOOL, Blijspel, in één bedrijf, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door *van Esveldt Holtrop*. — VERWACHT, Zaturdag 27. Mei, eene *Tweede* en *Laatste Voorstelling*.

Precies ten zes ure op het Tooneel.

*** Ten Kantore van den *Agent der Algemeene Nederlandsche Maatschappij te Utrecht*, zullen worden aangenomen, de INSCHRIJVINGEN, in de NEGOTIATIE, geopend bij berigt van de Permanente Kommissie, uit het Amortisatie Syndicaat, in dato 19. April 1826, tot de Geldemaking van een Kapitaal van *Veertig Millioenen Domein Losrenten*, en wel van Maandag den 29sten Mei, tot Zaturdag den 3. Junij 1826, van des voormiddags ten *negen*, tot des namiddags ten twee uren.

*** De Ondergeteekende eerlang willende vertrekken, verzoekt aan ieder die iets van hem te vorderen heeft, daar van de Rekeningen te bezorgen vóór of op den 8. Junij aanstaande, bij den Pedel *J. de Kruijff*, in de Lijnmarkt, alhier

NISTER, *Stud. Theol.*

*** VERKOOPING VAN TIMMERHOUT, op Maandag den 29. Mei 1826, des voormiddags ten 10 uren, ten Huize van de Weduwe BOER, in *den Zwarten Arend*, buiten de Wittevrouwen-Poort, te Utrecht, bestaande in eene aanzienlijke partij Greenen, Vuren en Dennen Deelen, Kant- en Achterdeelen, Latten, Balken, Schrooten, Juffers, Kolders, Deksparren, Dampalen, Posten en Slooven.

*** Men zal op Zaturdag den 3. Junij 1826, des namiddags ten twee uren, aan het lokaal van Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, ten overstaan van den Notaris H. VAN OMMEREN, publiek verkoopen: diverse RIJTUIGEN, waaronder Wagens, Kalechen, Fourgons, en Chaisen, mitsgaders Tuigen en Stalgereedschappen, welke op den dag der verkooping des voormiddags voor een ieder te zien zullen zijn; iemand verkiezende Goederen hierbij te voegen, adressere zich aan voornoemd Bureau.

*** A. J. BROES, A. VAN RIESSEN, J. TWISK CORNZ., J. EDE, W. DOM, H. J WEIJLAND, S. WILLEUMIER JR. en J. H. VAN DER LINDE, Makelaars, zullen op Maandag den 5den Junij 1826, in het voormalige *O. Z. Heeren Logement* te Amsterdam, des avonds ten 5 uren, door den Notaris Mr. W. VAN HOMRIGH en in tegenwoordigheid van den Heere Vrederegter van het 4de Kanton, doen verkoopen: No. 1. Een extra kapitaal hecht, sterk en weldoortimmerd KOOPMANSHUIS en ERVE, met deszelfs welgeordonneerde ARDUINSTEENEN ONDERPUI, staande en gelegen op den N. Z. Voorburgwal, tusschen de Mol- en Huiszittensteeg, naast het Koninklijke Post-Kantoor en van achteren uitkomende op den N. Z. Achterburgwal, wijk 23, nº. 2913. — Nº. 2. Eene GRAFSTEDE, gelegen in de Gereformeerde Oude Kerk, 14de laag, nº. 208, Z. Z. — Nº. 3. Eene GRAFSTEDE, gelegen in de Zuider Kerk, Lett. B. nº. 17. Breeder bij billetten omschreven en te bezigtigen het Perceel nº. 1, op vertooning van een briefje, door een der gemelde Makelaars onderteekend. De bewijzen van Eigendom en Veilconditien zullen vier dagen vóór en op den Verkoopdag, des voormiddags, ten Kantore van de Notarissen Mrs. VAN HOMRIGH en COMMELIN, voor een ieder te zien zijn.

*** VERKOOPING, ter teregtzitting der opveilingen van de Regtbank van Eersten Aanleg, te *Utrecht*, van een WINKELHUIS, staande binnen Utrecht, arrondissement Utrecht, aan de Oostzijde der *Teelingstraat* of *Slachtsteeg*, Wijk G. Nº. 170, alwaar van ouds *het Zwarte Lam* uithangt, daar aan de Zuidzijde *Evert van den Berg*, en aan de Noordzijde een gang van *Pieter Hendrikse*, naast gelegen zijn; bewoond door *Johanna Teelingen*, Winkelierster, — tegen wie hetzelve in beslag is genomen, ten verzoeke van den Heer *Johannes Arends*, Koopman, onder de firma van *J. P. Muller* en *Arends*, wonende in de Korte Nieuwstraat te Utrecht, (voor wien de Procureur *van Leeuwen* ageert,) bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *Pierson* gedateerd, geregistreerd en overgeschreven bij de Hypotheken en ter Griffie den zestienden dezer, na dat kopijen zijn gegeven aan de Heeren *van Doelen*, Burgemeester, en *van Eeden*, Commis Griffier van het Vredegeregt, tweede kanton der stad Utrecht.

De eerste lezing der Memorie van Lasten zal plaats hebben ter teregtzitting voornoemd, *Woensdag den twee en twintigsten Februarij* aanstaande, voor den middag ten tien ure.

Utrecht den zestienden Januarij 18c. zes en twintig. (Geteekend) J. J. VAN LEEUWEN, *Procureur*.

Het dubbeld dezer is geinsereerd op het Tableau in de Vergaderzaal der Regtbank, den zestienden Januarij 18c. zes en twintig. (Geteekend) H. M. BEECKMAN, *Griffier*.

Geregistreerd te Utrecht den zeventienden Januarij 1826, deel 19, folio 162, vak 1., ontvangen eene Gulden, een Cent met verhooging. (Geteekend) VAN DER HOOP.

De *Provisionele Toewijzing* is geschied *Woensdag den vijfden April* 18c. *zes en twintig*, op den gestelden prijs van *vier honderd Guldens*.

De *Finale Toewijzing* is bepaald ter teregtzitting van *Woensdag den zevenden Junij* 18c. *zes en twintig*.

Nader onderrigt ten Kantore van den Procureur VAN LEEUWEN, te Utrecht.

*** Op Zaturdag den 17. Junij 1826, des namiddags ten vijf uren, precies, zal aan het Bureau van Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, publiek worden geveild en verkocht:

No. 1. Een HUIS, Bakhuis, Hooiberg, Wagenschuur en Varkenshok, ruim Achterhuis, met Stallingen voor Koebeesten en Paarden, groote Plaats en Moestuin, met onderscheidene Vruchtboomen, alsmede eene DAGHUURDERS WONING, daar achter staande, gelegen buiten de Wittevrouwen-Poort der stad Utrecht, aan den Singel, op den hoek van een Steeg, genaamd *de Kleine Singel*, het Huis, geteekend Wijk I. No. 100, en de Daghuurders Woning, No. 83, behoorende ook nog tot dit Perceel twaalf Iepen Boomen, staande aan de Sloot, op de Kleine Singel, — wordende de groote Huizinge in huure gebruikt bij *Gijsbert Mulder*, om *f* 200-00, in het jaar, tot 1. Mei 1827, en de Daghuurders Woning bij de Wed. *van Hulst*, om tachtig cents per week.

De kooper kan des verkiezende de helft der koopenningen op het verkochte gevestigd houden, tegen den interest van 5 pCt. in het jaar.

No. 2. Eene KAMER of WONING, staande binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van de Watersteeg, Wijk C. No. 562, — bewoond bij de Wed. *W. van Deventer*, om *f* 5-65, per maand.

No. 3. Eene KAMER of WONING, staande naast de vorige, Wijk C. No. 563, — bewoond bij *J. Breederoo*, om *f* 1-20, in de week.

No. 4. Eene KAMER of WONING, aan de Oostzijde van de Florasteeg, Wijk C. No. 616, achter het vorig Perceel, bewoond door *Willem Wilson*, om *f* 00-80, per week.

De Perceelen No. 2, 3 en 4, zullen eerst ieder afzonderlijk, en daarna bij den anderen geveild worden.

Breeder omschreven bij Billetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris HENDRIK VAN OMMEREN, binnen Utrecht.

*** Men zal op Dingsdag den 20. Junij 1826, en volgenden dag, des voormiddags ten 10 uren, aan de Woning van de Jufvrouw overledene, staande binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van het Oudkerkhof, Wijk F. No. 85, ten overstaan van den Notaris HENDRIK VAN OMMEREN, publiek verkoopen: Eenen modernen, netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Mahognijhoute Kabinet, Secretaire, Hoekbufet, Pars, Engelsch Draai-Orgel, secretaire formaat, ingelegde Commode, staande Horologe, fraai vergulde Pendule en Kandelabres, Tombeaux, Bedden met hun toebehooren, Chitse-Katoenen en Wollen Dekens, Matrassen, Tapijten en Gordijnen, Tafels, Stoelen, Spiegels en Schilderijen, Goud- en Zilverwerk, Bed- en Tafellinnen, Tafel- en Theeservieten, Porcelein, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzer, Hout- en Mandewerk, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt. Nagelaten door Mejufvrouw *Gerritje Aller*, in leven Weduwe van den Heer *Jan van Kesteren*, gewoond hebbende en overleden binnen Utrecht. — Ten verzoeke van de meerderjarige, en den Voogd over de minderjarige Erfgenamen van voormelde overledene; krachtens de permissie van Mijn Heer den President van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, in dato 12. Mei 1826, (behoorlijk geregistreerd.) — De Goederen zullen dags voor den verkoopdag, in voormelde Huizinge, op de gewone uren te zien zijn.

*** Deze dient tot kennisgeving, dat de affaire tot nu toe gedreven op de firma van D. A. PRONCKERT, provisioneel door mij op denzelfden voet en firma zal worden voortgezet: zijnde de Heer J. ROELOFS bij voortduring met de teekening belast

Rotzenburg, bij Utrecht, den 22. Mei 1826.

A. E. G. ROELOFS,
Wed. D. A. PRONCKERT.

*** UIT DE HAND TE KOOP, een KAP-CARIEKEL, zoo goed als nieuw; te bevragen bij DOMPELING, Mr. Zadelmaker, te Utrecht.

*** *BERIGT.* — UIT DE HAND TE KOOP of TE HUUR, een TENTJAGT, zoo goed als nieuw, alsmede eenige BOOTEN en BOOTJES, *voor Plaisiervaart*, met het daartoe behoorende. Te bevragen bij G. DE JONG, Kastelein in *het Fortuin*, buiten de Waard-Poort, bij de Sluis, te Utrecht.

*** TE HUUR, om met Primo Augustus of eerder te aanvaarden, een HUIS, staande op de Oude Gracht, tusschen de Smee- en Geertebruggen, van ouds genaamd *Klein Leeuwenburg*, voorzien van 6 Kamers, een ruime Keuken met deszelfs vereischtens, en eene Kelder aan het water uitkomende. Nadere informatien zijn te bekomen bij J. W. ARENDTS, op het Oudkerkhof, te Utrecht.

*** Bij S. ALTER, Boekverkooper in de Lijnmarkt alhier, is van de pers gekomen en alom verzonden: eene vrije vertaling van het werk, ten titel voerende: *Geschiedenis der Opvoeding van den vroegsten tot op den tegenwoordigen tijd*, door F. H. C. SCHWARZ, Dr. en Profr. in de H. Godgeleerdheid, en Directeur van het Opvoedings-Seminarie, te Heidelberg. Van dit, voor Onderwijzers en Opvoeders zoo belangrijke werk, is de hoofdzakelijke inhoud en de wijze van uitgave te vinden in het Prospectus, dat voor het 1e deel 1e stuk geplaatst is. De Inteekening blijft opengesteld tot aan den 15. Junij eerstkomende.

TE UTRECHT, BIJ DE LEEUW EN COMP.